

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број П-5105/14
Дана: 30.09.2015. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА!

Основни суд у Новом Саду по судији Љубинки Кекић, у правној ствари тужиље АНЕ ТОМАНОВЕ МАКАНОВЕ из Новог Сада, ул. Народног фронта бр. 14, коју заступа Предраг Загорчић, адвокат у Новом Саду, против туженог МИХАЛА СПЕВАКА из Бачког Петровца, ул. Шафариковиа бр. 6, кога заступа др Јанко Кубињец, адвокат у Новом Саду, ради накнаде штете, вредност предмета спора 150.000,00 динара, након одржане усмене, главне и јавне расправе закључене дана 30.09.2015. године, донео је и дана 08.10.2015. године јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Тужбени захтев тужиље којим тражи да суд донесе пресуду којом ће обавезати туженог да тужиљи исплати на име накнаде нематеријалне штете на име повреде угледа и части износ од 150.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом на досуђене трошкове од дана пресуђења па до коначне исплате, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, СЕ ОДБИЈА.

Обавезују се тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.500,00 динара са законском затезном каматом, почев од пресуђења па до исплате, у року од 8 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

Тужиља је дана 24.06.2014. године путем свог пуномоћника поднела тужбу против туженог ради накнаде штете у којој је навела да је у саопштењу туженог од 09.12.2013. године под насловом „Словаци имају национални савет демократске странке“ објављено саопштење и коментар туженог са његовим потписом у ком је наведено да тужиља „средствима пореских обвезника ... купује утицај за једну

Како се изјаве туженог нису односиле на приватни живот тужиље, а границе прихватљиве критике су шире за јавне личности, изабрана лица и политичке функционере него за обичног грађанина, став је овог суда да такве изјаве нису подобне да повреде права личности тужиље (углед и част) јер нису усмерене на њену личност.

Право на политичку критику чије су прихватљиве границе шире него у случају обичних појединача произилази из одредбе члана 46 Устава Републике Србије и члана 10 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода. Наведеном одредбом Устава прописано је да се јемчи слобода мишљења и изражавања, као и слобода да се говором, писањем, сликом или на други начин траже, примају и шире обавештења и идеје. Слобода изражавања може се ограничити законом, поред осталог, ако је то неопходно ради заштите права и угледа других, а што овде није случај.

Становиште је овог суда да критички текстови туженог не представљају произвољан лични напад на тужиљу, већ су усресређени на питања од јавног интереса, као што су сукоб интереса и наменско трошење средстава Националног савета словачке националне мањине, а не на приватни живот тужиље, што недвосмислено произлази из њихове садржине.

Стога, а имајући у виду да тужиља као председница Националног савета словачке националне мањине представља изабрано лице и јавну личност, чији је рад нарочито подложен критици, и да су критике туженог усмерене на питања од јавног интереса и да нису чак довеле ни до промене у њеном друштвеном статусу, околности овог случаја су такве да, по оцени овог суда, не оправдавају досуђивање новчане накнаде за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа.

Одлуку о трошковима поступка суд је донео у смислу члана 153 и члана 154 ЗПП-а досуђујући туженом трошкове поступка у укупном износу од 28.500,00 динара и то: 6.000,00 динара за састав поднеска од 16.09.2014. године, за приступ на рочишта од 19.03.2015. године, 27.05.2015. године, и за приступ на рочиште од 30.09.2015. године, износ од по 7.500,00 динара, који трошкови су у складу са важећом адвокатском тарифом, а били су потребни ради вођења парнице.

Суд туженом није досудио трошкове састава поднеска од 05.06.2015. године будући да је то поднесак у чијем прилогу је само доставио записник са седнице Националног савета словачке националне мањине са овереним преводом на српски језик, који доказ суд није ни узео у обзир јер је предложен супротно одредби члана 314 став 1 Закона о парничном поступку; трошкове састава поднеска од 20.07.2015. године јер се истим само изјаснило због чега није благовремено доставио записник са седнице Националног савета словачке националне мањине са овереним преводом на српски језик који суд, и поред тога, није узео у обзир; као и трошкове превођења записника са седнице Националног савета словачке националне мањине будући да овај записник, као што је већ и наведено, није узет